

LIVE GESPEELD!

(Live, Onstage!)

Satirische eenakter

door

PAT COOK

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIVE GESPEELD! - LIVE, ONSTAGE!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 by PAT COOK

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: PAT COOK De eerste keer dat Pat Cook het genoegen smaakte zijn werk in druk te zien verschijnen was toen hij nog op de high school in Frankston (Texas) zat en voor de schoolkrant schreef. Daarna schreef hij tijdens de zomer een column voor het plaatselijk nieuwsblad. Pas toen hij college liep en de filmversie van “The Odd Couple” van Neil Simon zag, besloot hij te proberen toneelstukken te schrijven. Zijn eerste eenakter, “The Boys in the Hall”, een stuk over het leven in studentenhuizen, werd uitgevoerd op het Lon Morris Junior College in 1968 en ligt sindsdien in een of andere vergeten vuilnisvat. Nadat hij verhuisd was naar Houston kreeg hij al snel andere schrijfp opdrachten van AstroWorld en voor educatieve radio, nachtclubs en lokale televisie. Zijn eerste toneelstuk werd zes jaar later gepubliceerd. Maar het schrijven was nog steeds iets wat hij er bij deed naast diverse andere baantjes als pianospelen in een pizzatent, acteren in lokale reclamespots, industriële films en op het toneel, decors bouwen en het verkopen van piano’s en orgels. Er werden echter steeds meer stukken van hem gepubliceerd en ondertussen had zijn vrouw, Rose Ann, hem de vreugde van het gebruik van een computer bijgebracht. Dit, gekoppeld aan zijn overtuiging dat hij al het andere moest laten vallen om fulltime te gaan schrijven, bleek een keerpunt in zijn leven te zijn. Hij heeft bijna honderd toneelstukken geschreven die bij zeven verschillende uitgeverij zijn uitgegeven. Diverse daarvan zijn in het Nederlands en Duits vertaald. Hij gelooft sterk in de oude uitdrukking: “Hoe harder ik werk, hoe meer het geluk me toelacht” en dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, een droom najaagt. “En geloof me, als ik het kan, kan iedereen het!”

Live, Onstage!
by
PAT COOK

PERSONEN:

PROFESSOR VEDERBLOESEM: lerares toneelschrijven.

TONEELMEESTER: middelbare techneut.

SJOUKJE: geluidsvrouw die het allemaal heel verwarrend vindt.

VROUW: verzorgt de rekwisieten, vlak, emotioneel.

REGISSEUR: pseudo-intellectueel die zichzelf heel belangrijk vindt.

KIP: tapdansende, wijsneuzige kip.

JACQUES: Shakespeare-acteur.

MAGNOLIA: Stereotype exotische schone.

NB: Hoewel het stuk geschreven is voor 5 dames en 3 heren, kunnen sommige rollen zowel door een man als door een vrouw gespeeld worden, zoals de Regisseur, de Kip of zelfs de Vrouw. Het kostuum van de Kip moet heel overdreven zijn. Het gezicht van de speler mag gezien worden. De Kip zou voor wat betreft het tapdangedeelte een gele maillot en tapdanschhoenen kunnen dragen. Beter nog is het om een heel kippenpak te dragen, compleet met kippenpoten, de tapdans te mimen en een geluidsband met tapdangeluiden te laten horen.

LIVE GESPEELD

HET LICHT gaat aan. Rechts voor het doek staat een lessenaar. Even later komt de PROFESSOR op van rechts en loopt naar de lessenaar. Ze bladert door haar kaarten met notities en legt ze dan op de lessenaar. Ze kijkt de zaal in en begint.

PROFESSOR: *(een tikkeltje hoogdravend)* “Hoe Schrijft Men Een Toneelstuk.” Wat een simpele titel, vindt u niet? Dit is ons onderwerp voor vandaag en, uiteraard, de reden dat ik hier gekomen ben. Goedenavond. Ik ben professor Vederbloesem. Maar, voordat we vol enthousiasme aan ons thema beginnen, eerst even de grondbeginselen. Ten eerste, wat is een toneelstuk? Een toneelstuk is elk lezen of declameren op het toneel van proza, poëzie of andere schrijfvormen als monoloog of dialoog, in sommige gevallen zelfs als pantomime. Velen van u vinden misschien dat het toneelstuk ook een vorm is van wat men noemt “het geschreven woord”. Dit is tot op zekere hoogte waar. Het wordt echter alleen een toneelstuk als dit “geschreven woord” op de planken wordt gebracht en geacteerd wordt. *(de TONEELMEESTER kijkt door een kier van de gordijnen de zaal in)* Nu komen we dus bij ons onderwerp: “Hoe Schrijft Men Een Toneelstuk.” Eerst het begin oftewel de opening. Eerste Bedrijf, Eerste Scène, als er meerdere scènes in het eerste bedrijf zijn. Dit kan op verschillende manier gedaan worden, maar het best is te beginnen met een of andere verrassing.

TONEELMEESTER: *(kijkt naar de PROFESSOR)* Pssst!

PROFESSOR: Wat voor verrassing? Zult u misschien vragen. Hierover wordt heel verschillend gedacht door...

TONEELMEESTER: Pssssssssssss!

PROFESSOR: *(kijkt naar de TONEELMEESTER)* Excuseer me even. *(loopt naar de TONEELMEESTER)* Ja?

TONEELMEESTER: Kun je het wat opleuken?

PROFESSOR: Wat?

TONEELMEESTER: Iedereen verveelt zich hier te pletter.

PROFESSOR: Maar ik ben net begonnen.

TONEELMEESTER: Ga weg! Ik dacht dat je al een half uur bezig was. Zou je niet met een grap beginnen?

PROFESSOR: O! Dat HAD ik ergens genoteerd, hè? *(ze pakt haar kaarten met notities)*

TONEELMEESTER: Nou, toe dan. Vertel iets leuks! Of we moeten de deur gaan sluiten.

PROFESSOR: Weet jij een mop?

TONEELMEESTER: Jazeker! *(hij lacht rauw en kijkt dan de zaal in)*
Ho, die kan ik niet vertellen.

PROFESSOR: Nou, laten we dan dit maar doen. *(ze trekt de toneelmeester achter het gordijn vandaan)*

TONEELMEESTER: Ho! Wat doe je nou?

PROFESSOR: *(tegen het publiek)* Dames en heren, dit is de toneelmeester. Ziet er niet bepaald meesterlijk uit, hè? Nou, u komt er snel genoeg achter hoe dat komt.

TONEELMEESTER: *(schaapachtig)* Hallo. *(terzijde tegen de PROFESSOR)* Ik hoor hier helemaal niet te staan.

PROFESSOR: Natuurlijk wel. *(tegen het publiek)* Weet u nog dat ik sprak over het stuk openen met een verrassing?

TONEELMEESTER: Deed je dat? Dan ben ik zeker in slaap gesukkeld voordat je dat zei.

PROFESSOR: Tja, als iemand iets van mijn opening verrassing moet weten, ben jij het wel.

TONEELMEESTER: Ik? Waarom ik?

PROFESSOR: Jij bent het.

TONEELMEESTER: Ik ben je openingsverrassing? Hoe bedoel je?

PROFESSOR: Ik had een aantekening gemaakt dat jij me – vlak nadat ik mijn lezing begon – in de rede zou vallen.

TONEELMEESTER: Vlak nadat je begon... in de rede vallen? Hoe wist je dat ik dat zou doen?

PROFESSOR: *(houdt haar aantekeningen omhoog)* Dat heb ik je gezegd. Het staat in mijn aantekeningen.

TONEELMEESTER: Maar ik wist er niets van af.

PROFESSOR: Je werd niet verondersteld dat te weten. Zie je, jij weet alleen wat ik zeg dat jij weet.

TONEELMEESTER: *(staart behoorlijk lang naar de PROFESSOR en kijkt dan de zaal in)* De hapjes en drankjes komen er aan!

PROFESSOR: Je snapt het nog steeds niet?

TONEELMEESTER: Wat moet ik snappen? Ik kwam hier alleen maar om te zeggen...

PROFESSOR: Dat ik zo saai was dat iedereen zich verveelde, dat weet ik. Heb ik opgeschreven.

TONEELMEESTER: Ho even. Dat heb je OPGESCHREVEN? Maar dat zou betekenen...?

PROFESSOR: Precies. Ik heb jou geschreven.

TONEELMEESTER: O ja? *(hij en de PROFESSOR knikken gelijktijdig)* Je hebt geschreven? *(ze knikken gelijktijdig)* Heb ik ooit teruggeschreven? *(ze schudden gelijktijdig het hoofd)*

PROFESSOR: Nee, echt. Ik heb je geschreven, ik heb je gecreëerd.
Dus, je zou kunnen zeggen, dat jij mijn openingsgrap bent.

TONEELMEESTER: (*glimlacht behoedzaam*) Je slikt toch niet van die kleine blauwe pilletjes, hè? (*de PROFESSOR slaat een arm om de schouders van de TONEELMEESTER*)

PROFESSOR: Zie je, jij bestaat alleen hier. Op de planken. (*ze wijst naar de planken en de TONEELMEESTER kijkt naar omlaag*) Je bent fictieel.

TONEELMEESTER: Eh huh. Die vruchtenbowl die we eerder hadden, zat daar misschien iets in dat we moeten weten?

PROFESSOR: Jij bestaat niet echt; ik heb je verzonnen.

TONEELMEESTER: Hé! Ik sta hier pal voor je neus!

PROFESSOR: Juist. Op dit toneel. Waar ik je geschreven heb.

TONEELMEESTER: En ik ben niet echt?

PROFESSOR: Klopt!

TONEELMEESTER: Ik geloof je niet.

PROFESSOR: Natuurlijk niet. (*de TONEELMEESTER knikt triomfantelijk*) Ik heb je twistziek geschreven. (*ze houdt een aantekeningen-kaart op*) Kijk maar.

TONEELMEESTER: (*leest de kaart*) “De toneelmeester is twistziek.” (*doet een stap achteruit*) Dat bewijst niks!

PROFESSOR: O nee? Zeg op dan. Hoe heet je?

TONEELMEESTER: Hoe ik heet? Nou, ik heet... ik heet...

PROFESSOR: Waar ben je geboren?

TONEELMEESTER: Ho eens, we hoeven toch niet te zeuren over namen?

PROFESSOR: Zie je wel?

TONEELMEESTER: (*met wijdopen ogen*) Potjandubbeltje! (*roept naar achter het toneel*) Sjoukje!

PROFESSOR: (*tegen het publiek*) Sjoukje doet de geluidstechniek. Ze heeft geen achternaam.

TONEELMEESTER: Je heeft haar ook geschreven, nietwaar?

PROFESSOR: Wel waar. (*SJOUKJE kijkt door een kier tussen de gordijnen*)

SJOUKJE: Schreeuw niet zo! Deze apparatuur is heel gevoelig, weet je! (*ze doet haar handen voor haar oren*)

TONEELMEESTER: Kom hier. (*hij trekt haar het toneel op*)

SJOUKJE: (*kijkt rond*) Waar is mijn koptelefoon? Als ik het geluid doe hoor ik een koptelefoon te hebben.

PROFESSOR: Ik heb geen koptelefoon geschreven. (*loopt naar de lessenaar*) Dat zal ik even in orde maken. (*ze maakt een aantekening*)

TONEELMEESTER: Goed opletten nu. Ben je er klaar voor?

SJOUKJE: Waarvoor?

TONEELMEESTER: Je bent fictieel.

SJOUKJE: *(wuift het weg)* Alleen aan de kant van mijn moeder. *(kijkt rond)* Tjeetje, wie heeft mijn koptelefoon?

PROFESSOR: *(kijkt op en leest wat ze zojuist geschreven heeft)* "Vrouw reikt door kier tussen gordijnen Sjoukje een koptelefoon aan." *(Een VROUW reikt door kier tussen de gordijnen SJOUKJE een koptelefoon aan. Ze verdwijnt weer achter het gordijn)*

SJOUKJE: Bedankt. *(ze zet de koptelefoon op en kijkt dan naar waar de vrouw verdween)*

TONEELMEESTER: *(tegen PROFESSOR)* Dat heb jij zeker ook gedaan?

PROFESSOR: Inderdaad. *(ze gebaart naar het publiek)* Ze hebben het me allemaal zien doen.

SJOUKJE: Wie was dat?

TONEELMEESTER: Ik heb een betere vraag. Wie ben jij?

PROFESSOR: Ik heb haar Sjoukje genoemd.

SJOUKJE: Sjoukje.

TONEELMEESTER: *(op zelfvoldane wijze)* Oké, en waar ben je geboren? *(hij kijkt naar de PROFESSOR en knipoogt)*

SJOUKJE: Nou, ik ben in Assen geboren, maar ons gezin verhuisde naar Rotterdam waar mijn vader bij een scheepvaartbedrijf ging werken.

TONEELMEESTER: *(hij keert zich weer naar SJOUKJE en staart haar aan)* Huh?

SJOUKJE: Nou ja, ik zeg wel scheepvaartbedrijf, maar eigenlijk maakten ze vooral scheepsartikelen zoals zwemvesten en zo.

PROFESSOR: *(kijkt de zaal in)* Dit noem je achtergrond.

TONEELMEESTER: Hé! *(hij loopt naar de PROFESSOR)* Wat maak je me nou...?

PROFESSOR: Sorry, zij is beter geschreven dan jij.

TONEELMEESTER: Nou, ik ben ziek geweest! Dat is niet eerlijk, toch? Haar meer geven dan mij! *(kijkt de zaal in)* Wat zeg ik nu?

PROFESSOR: Oké! *(pakt een kaart en gumt een paar regels weg of streept ze door. Ze kijkt weer naar de TONEELMEESTER)* Vraag het haar nog maar eens.

TONEELMEESTER: Huh?

PROFESSOR: Vraag haar weer naar haar achtergrond.

TONEELMEESTER: *(tegen SJOUKJE)* Waar zei je ook alweer dat je vandaan kwam?

SJOUKJE: Dat heb ik je net gezegd, ik... *(ze kan het zich niet herinneren)* Wow, dat is gek, ik zei het net nog.

PROFESSOR: *(tegen het publiek)* In de meeste gevallen gaat het doek op als het stuk begint en zien we wat in toneelkringen “het decor” wordt genoemd. *(HET DOEK GAAT OP. Midden op het toneel staat een sofa met aan weerszijden een tafeltje)*

SJOUKJE: Wat is hier aan de hand, eh... *(ze knipt met haar vingers en wijst naar de TONEELMEESTER)* Hoe heet jij?

TONEELMEESTER: Leuk dat je dat vraagt.

PROFESSOR: *(nog steeds met haar lezing bezig)* Zoals u kunt zien is dit een eenvoudig decor. Gewoonlijk staat er meer meubilair plus wat men noemt “decorstukken”, wat het publiek de indruk moet geven dat er echt wordt geleefd in dat decor; de etalage als het ware waarin de spelers op elkaar reageren.

SJOUKJE: Jij weet niet hoe je zelf heet?

TONEELMEESTER: *(tegen de PROFESSOR)* Wil je me een naam geven, potjandorie nog aan toe!

PROFESSOR: Oké, prima. Je naam is Jan.

TONEELMEESTER: *(tegen SJOUKJE)* Jan, ik heet Jan. *(hij keert zich snel naar de PROFESSOR)* Jan? Je geeft me de naam Jan en je noemt jezelf een schrijver?

PROFESSOR: Oké, je heet Zebedeus!

TONEELMEESTER: *(kijkt de zaal in)* Wees voorzichtig met wat je wenst.

PROFESSOR: *(gaat door met haar lezing)* Natuurlijk kunnen sommige decorstukken ook platforms van verschillende afmetingen zijn waarvan het publiek zich dan moet voorstellen dat het een andere locatie is waar andere scènes zich afspelen.

SJOUKJE: Niet te geloven dat je je eigen naam niet meer wist.

TONEELMEESTER: En jij bent je verleden vergeten.

SJOUKJE: Wacht, natuurlijk ben ik dat niet.

TONEELMEESTER: O nee? Je hebt het zojuist zelf gezegd, en nu weet je het niet meer?

SJOUKJE: Geef me even de tijd. *(denkt na)*

PROFESSOR: Dit wordt “dialogoog” genoemd. Gesprekken tussen twee of meer personen.

TONEELMEESTER: *(tegen de PROFESSOR)* Ik geloof je nog steeds niet! Je hebt ons niet zomaar verzonnen.

PROFESSOR: Wil je nog meer bewijs?

TONEELMEESTER: Natuurlijk. *(Tijdens het volgende kijkt de PROFESSOR de zaal in en zegt de tekst van de dialoog tussen de*

Toneelmeester en Sjoukje op. SJOUKJE en de TONEELMEESTER wenden zich tot elkaar)

PROFESSOR & SJOUKJE: Hoe kan dit gebeuren? Ik bedoel, het kan niet fictieel zijn.

PROFESSOR & TONEELMEESTER: Dat probeer ik haar al de hele tijd te zeggen.

PROFESSOR & SJOUKJE: En ze blijft volhouden dat ze ons verzonnen heeft?

PROFESSOR & TONEELMEESTER: Inderdaad, en we bestaan alleen op toneel. *(Zowel de TONEELMEESTER als SJOUKJE stoppen en keren zich langzaam naar de PROFESSOR, die naar hen glimlacht)*

TONEELMEESTER: *(loopt naar de PROFESSOR)* Wil je daar mee ophouden? Ik bedoel, dit begint serieus te worden!

PROFESSOR: Alleen door de manier waarop je dat zegt.

TONEELMEESTER & SJOUKJE: Huh?

PROFESSOR: Je kunt het zo zeggen: *(somber)* "Dit begint serieus te worden." Of, wat luchtiger: *(vragend, spottend)* "Dit begint serieus te worden?" *(ze kijkt de zaal in)* O, nu komt het lastige deel van het proces. Hier zul je te maken krijgen met *(rilt van afschuw)* acteurs! *(SJOUKJE gaat op de sofa zitten en staart de zaal in)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto